

DESIRE®



Joanne Rocková
Jedna zrada stačí

 HARLEQUIN®
TM

JOANNE ROCKOVÁ

JEDNA ZRADA STAČÍ

PŘEKLAD

DANA KOVALOVÁ

Milá čtenářko,

máme tu únor, měsíc, ve kterém mnozí z nás slaví svatého Valentýna, svátek který, když pomíneme komerční pozlátko, nás nabádá, abychom si uvědomili, že máme kolem sebe milované bytosti a že to vůbec není samozřejmé. Koneckonců i mé příběhy se to snaží různými způsoby reflektovat. Mnohdy je třeba se oprostít od předsudků, jak to musí udělat hrdina příběhu Napravená hříšnice, jindy je nezbytné se vyrovnat se stíny minulosti. To se týká hrdinů povídky Jedna zrada stačí. V romanci Nespoutaná vášně zase hrdinové neočekávají od vzájemného sblížení nic jiného než dobrý sex, a ejhle, stane se zázrak a s dobrým sexem přijde i láska...

Ano, nesmíme nikdy ztrácet naději a víru, že láska tento svět a nás promění.

S láskou

Váš Harlequin

Joanne Rocková

JEDNA ZRADA STAČÍ



Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Rancher's Plus-One

První vydání:
Harlequin Books, 2023

Překlad:
Dana Kovařová

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2023 by Joanne Rock
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2024

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-8342-202-2 (EPUB)
ISBN: 978-83-8342-203-9 (MOBI)
ISBN: 978-83-8342-204-6 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Quinton, bratr Leviho Kingsleyho, seděl na opačné straně stolu a našťvaně na něj zíral přes nohy v černých kovbojských botách, které si položil na okraj mahagonového stolu.

„Jestli se s ní nespojíš ty, tak to udělám já,“ pohrozil a zašermoval na Leviho mobilním telefonem.

S ní.

Už jen při pomýšlení na ni Levimu prudce vyletěl tlak i tep. Ale zatím ještě odmítal koledovat si o problémy. Z Leviho tří bratrů bylo u Quintona nejméně pravděpodobné, že se s ním bude hádat. Quinton si hleděl svého, odváděl svůj díl práce na ranči Kingsland, a přitom v tichosti založil vlastní technologickou firmu. Nikdy si nestěžoval na pracovní vytížení a pečlivě plnil povinnosti, i když Levi věděl, že se celý svůj dospělý život touží odstěhovat z ranče a přetrhat všechna pouta s ním.

Proto bylo překvapení, když si Quinton kvůli něčemu postavil hlavu a rozhodl se mu oponovat. A Levi dobře věděl, že když Quinton na něčem trval, nikdo a nic na světě ho nepřiměje změnit názor.

„Nikdo se s ní nespojí,“ řekl Levi klidně, než znovu obrátil pozornost k obrazovce počítače. „Alespoň zatím ne.“

Tou, kolem které se jejich diskuse točila, byla krizová manažerka v oblasti styků s veřejností Kendra

Daviesová. Ve své profesi byla neskutečně schopná. Nebylo pochyb, že by pro ně byla ohromným přínosem během noční mûry, kterou si rodina Kingsleyových právě procházela.

Nebýt toho, že s ní Levi před časem strávil nejžhavější noc svého života, už by dávno vytácel její číslo. Ale teď jen dál projížděl dnešní dávku sžíravých komentářů na sociálních sítích o podnicích jeho rodiny, ze kterých byl ranč Kingsland největší a nejvýnosnější.

Anebo tomu tak alespoň bylo předtím, než kontroverzní závěť jeho otce rozerval rodinu na dvě půlky a spustila skandál, který od té doby nepřestával nabírat na síle.

Poslední příkaz Dukea Kingsleyho úplně pominul dva ze čtyř jeho biologických synů, když ponechal svůj značný majetek jen Levimu a Quintonovi, synům z prvního manželství.

Tenhle příběh nejdřív sotva zčeřil vody sociálních sítí a vyvolal pár drbů v rančerské komunitě v Montaně, ale nic víc. Pak ale na veřejnost začala prosakovat tajemství z Dukeova života a vynořovala se jedna historka za druhou o prohřešcích jejich zesnulého otce.

S nejnovějším obviněním, že Duke Kingsley přijal úplatek za to, aby místní dodavatel elektřiny mohl na pozemku Kingsleyových ukládat uhelný popel, dosáhly protesty proti jejich rodinným firmám vrcholu. Vlivní lidé z celé země vyzvali k bojkotu Leviho značky alkoholu Gargoyle King, stejně jako technologické společnosti a bezpečnostního softwaru jeho bratra Quintona.

A poslední kapkou byly dnes fotografie zveřejněné ochránci přírody zobrazující půdu zničenou skládkou popela, po kterých následovala série výzev k sankcím proti ranči Kingsland. Protože se všechno odehrávalo na sociálních sítích, šířily se podobné zprávy jako lesní požár a hashtag #ZrušteKingsleyovy patřil mezi nejsledovanější a nejsdílenější.

Levi byl úplně stejně jako všichni ostatní naštvaný kvůli škodám, které jeho otec napáchal na ekosystému. A aby toho nebylo málo, veřejnost ho za tyhle škody hnala k zodpovědnosti, stejně jako jeho bratry. Byl naštvaný, že ho házejí do stejného pytle jako jeho otce. Ale protože bylo jeho jméno na vlastnickém listu, byly teď někdejší činy jeho otce i jeho problém.

A co bylo ještě důležitější, musel zjistit, jak půdu nechat vyčistit a minimalizovat dlouhodobé škody.

„To se ti nepodobá, chovat se takhle nerozumně,“ zamumlal Quinton o chvíli později a shodil nohy zpátky na podlahu. „Zvlášť když jde o to chránit rodinu.“

Levi stiskl zuby a připomněl si, že musí být trpělivý.

„Není nic, co bych nebyl ochotný udělat, abych ochránil jméno Kingsleyových a pomohl ranči vzkvétat.“ To byly jeho cíle od... vlastně odjakživa, co si dokázal vzpomenout. Jeho otec se víc staral o moc a manipulaci. Anebo, jak naznačovala poslední obvinění, jak prodat matku přírodu za pár babek.

Takže bylo na Levim, nejstarším ze sourozenců, aby od útlého věku nesl všechnu zodpovědnost. Byl otec opravdu tak pochybná existence, jak naznačovaly všechny ty zkažky, co o něm kolovaly? Levi zatím nenašel žádné důkazy, kromě domněnek a zvěstí, které neustále posilovaly nenávisť veřejnosti proti Dukeovi Kingsleyovi. Ale nezáleželo na tom, jestli jsou tato obvinění pravdivá nebo ne, když jim veřejnost věřila. Negativní publicita mohla poslat ke dnu všechny podniky rodiny Kingsleyových. A to Levi odmítal dopustit.

„Nic kromě toho, abys zavolal Kendře Daviesové. Přízněj, že potřebuješ její pomoc, protože všechny ty protesty veřejnosti proti našim značkám už nám přerůstají přes hlavu.“

Quinton vstal a sebral svůj černý stetson z opěradla ohavného, na zakázku vyrobeného koženého

křesla, které korunovalo propletené paroží jelenů wapiti.

Ta monstróznost byla vyrobená přesně podle přání jejich otce a vypadala jako noční můra zkřížená z Divokého západu a temné gotiky. Ale díky paroží nahoře neměl nikdy nikdo problém s tím, kam si v kanceláři ranče Kingsland pověsit klobouk.

„Ale ještě nám přes hlavu nepřerostly.“ Levi vstal, aby bratra vyprovodil ven. „Jenom proto, že byl táta nenasytný, ještě nemusel být zkorumpovaný. Nikdo z těch, co ho obviňují, nemá žádný důkaz.“

Vyšel za svým sourozencem z kanceláře do haly velkého domu, ve kterém vyrostli. V pozdním odpoledni byl dům tichý a působil prázdně. Levi pořád bydlel hlavní budově a udržoval podnik z kanceláře, která patřila jejich otci. Quinton měl dům v kalifornském Sunnyvale, kde působila jeho technologická firma. Ale i on si stále držel byt na pozemcích Kingslandu a od doby, co otec před třemi měsíci zemřel, žil Quinton na rodinném statku v Montaně. Levi vyšel ze dveří a následoval bratra k jeho stříbrnému nákladáku před domem.

Quinton cestou hvízdal na svou border kolii Gunnera. „O kolik se chceš vsadit, že někdo najde důkaz? A bude to spíš dřív než později?“ zeptal se a sledoval, jak k němu jeho pes běží tak rychle, až se změnil v černobílou šmouhu.

Jeho otázka Leviho zarazila.

„Opravdu věříš, že táta udělal ty věci, které o něm všichni říkají?“ Levi se sklonil, aby Gunnera pohladil po hedvábných uších, a pokusil se představit si patriarchu rodu Dukea Kingsleyho, jak bere úplatky za něco, co by znečistilo půdu a spodní vody na celá desetiletí.

Připouštěl, že místo údajné kontaminace nebylo nikde poblíž oblastí, kde se pohyboval dobytek nebo koně. Ale i tak. Jeho otec by důsledky takového ekologického zločinu chápal lépe než většina ostatních.

Navíc Levi se svým otcem úzce spolupracoval celé roky při řízení ranče. Dost dlouho na to, aby důkladně poznal jeho pracovní zvyklosti. Dost dlouho na to, aby se naučil sledovat účetní knihy jejich podniku.

„Myslím, že náš otec ukazoval jednu tvář světu a hodně odlišnou tvář v soukromí.“ Quinton zaváhal u dvířek svého pickupu, jako by chtěl říct ještě něco.

„Vážně?“ pobídl Levi svého bratra a v duchu se sám sebe ptal, co mu uniká. „Jestli něco víš o tátových aktivitách, pak bych to rozhodně chtěl slyšet.“

Quinton zavrtěl hlavou. „O tom, že by bral úplatky, nic nevím. Ale když jsem tu a tam používal tátův počítač, pochopil jsem, že byl chronický podvodník v každém osobním vztahu, který kdy měl.“

Levi přestal hladit psa, narovnal se a podíval se na bratra. Quinton byl koneckonců odborník na počítačové technologie. Dávalo smysl, že bude věnovat pozornost digitální stopě. Ale jak dlouho už takhle sledoval aktivity jejich otce na internetu? Samozřejmě bylo veřejně známo, že Duke matku Quintona a Leviho podváděl bez ohledu na to, jak moc tvrdil, že svou první ženu zbožňuje. Důkazem toho byla existence jejich nemanželského bratra Clayтона.

Dukeova druhá žena vstoupila do jejich života, když byli ještě malí. Isla Mitchellová byla jejich chůvou, než se vdala za otce poté, co jejich matka zemřela při nehodě na ranči. Levimu bylo tehdy devět a Quintonovi osm let. Nahlížel snad Quinton už tenkrát do Dukeovy digitální minulosti?

„Takže když podváděl ženy, je pravděpodobnější, že podváděl i v dalších oblastech svého života,“ dokončil Levi myšlenku, kterou jeho bratr nechal nevyřčenou. Začalo mu docházet, že by tátova bezohlednost mohla skutečně ohrozit celý ranč. Ale přijít o rodinné pozemky nepřicházelo v úvahu.

Quinton pokrčil rameny a zadíval se na Madisonské pohoří, které se na východě tyčilo nad pastvinami ranče.

„Přeber si to, jak chceš. Ale nebyl to věrný manžel. Od doby, co umřel, už jsme zjistili, že to byl člověk, který se odmítl hlásit ke dvěma ze svých vlastních synů. To je všechno, co momentálně o jeho charakteru potřebuju vědět.“

Levi frustrovaně vydechl a praštil pěstí do korby bratrova pickupu, našťvaný, že není schopný se svým paličatým bratrem vyřešit tuhle starou rozepří.

„Myslíš si, že táta Claytona a Gavina podrazil, a nechceš se na tom jakkoli podílet. To chápu. Ale Ranč Kingsland už nemusí odrážet tátovy hodnoty, protože už není jeho. Je náš. A my ho můžeme změnit na něco, na co budeme všichni čtyři hrdí. Ale musíme to udělat společně. Jako rodina.“

Quinton s trhnutím otevřel dveře vozu a vyhoupl se na sedadlo řidiče. „Já si pro sebe vybuodoval něco jiného. Něco, co není pošpiněné tátovými podrazy.“

Nezmínil se o další věci, co ho vyhnala pryč ze Silent Spring. Vzpomínky na smrt jejich matky, které byly pro Quintona o to bolestnější, že byl u toho, když se to stalo. Ano, dokázal se s tím traumatem vypořádat, ale Levi už dávno věděl, že ranč pro Quintona nebyl stejný od doby, co ji ztratil.

Rezignovaný pohled v bratrových očích Leviho varoval, že se Quinton chystá odjet, i když ještě nevyřešili všechen ten zmatek kolem dědictví. „Jediné, o co tě prosím, abys odložil rozhodnutí o svém podílu na ranči, dokud nenajdeme Claytona. Pak si budeme moct všichni čtyři sednout a vymyslet, co chceme, aby se s tímhle místem stalo. Ano?“

S bratrem Claytonem Reynoldsem nebyl nikdo z nich v kontaktu poslední tři roky od chvíle, kdy se Clayton zuřivě pohádal s Dukem. Levi najal soukromého vyšetřovatele, aby ho našel, ale zatím se neobjevilo žádné konkrétní vodítko.

Quinton zastrčil telefon do držáku na palubní desce a uhnul očima před bratrovým pohledem. „To ti

nemůžu slíbit. Ne, když může být Clayton nadobro pryč.“

Levi se chtěl dál přít, ale oběma zároveň zapípal telefon. Varování před bouřkou? Modrá obloha, která se nad nimi klenula na všechny strany, na nic takového neukazovala. Sáhl pro telefon a odemkl obrazovku, ale Quinton byl rychlejší a už četl nahlas: „Objevil se svědek v obviněních proti Dukeovi Kingsleymu.“

Levi zaklel, když na svém mobilu uviděl stejný titulek. Oba si nastavili upozornění na nové zprávy o jejich rodině, hned když tahle krize vypukla.

„Třeba je to jenom někdo, kdo si chce zchladit žáhu, a nebude moc důvěryhodný,“ poznamenal a roloval níž, aby zjistil detaily. „Tady je toho trochu víc,“ zamumlal. „Píší, že je to zdroj z té elektrárny.“

Quinton mlčel a vypadal, že ho ta zpráva nijak nepřekvapila. Levimu se stáhl žaludek a polil ho studený pot. Možnost, že se jejich otec dopustil trestné činnosti, začala být mnohem reálnější.

A zároveň mu začalo být jasné, že se bude muset podvolit a udělat další krok, který po něm Quinton žádal. Tenhle zmatek bylo potřeba vyřešit a nemohl se spolehnout na nikoho jiného, než na nejlepšího možného člověka. I když mu to trochu zkomplikuje věci na osobní úrovni.

„Spojím se s Kendrou. Ještě dneska,“ slíbil a zastrčil telefon zpátky do kapsy.

Věci mezi nimi neskončily dobře, ale to neznamenalo, že by odmítla zakázku. Byla ambiciózní. Odhodlaná. Zatraceně sexy.

A krom toho ho k smrti nenáviděla.

Kendra Daviesová stála před domem, ve kterém strávila dětství. Žonglovala se sáčky s nákupem, aby vylovila klíče a mohla vejít dovnitř, kde žil svůj samotářský život její otec. Vždycky tu bydlela, kdykoli se vrátila do svého rodného města Silent Spring

v Montaně. A to bylo častěji, než by sama chtěla. Ale vzhledem k otcovu duševnímu zdraví a jeho gamblerství byly její časté návštěvy nutností. Dva a půl roku, kdy žila v Denveru, se jí vyplatilo jak finančně, tak profesně. Ale vybralo si to daň na jejím otci. Což zjistila až ve chvíli, kdy ho přijela navštívit na Vánoce a zjistila, že z domu zmizel skoro všechn nábytek a umělecká díla. Všechno to prodal, aby zaplatil dluhy z hraní.

Konečně se jí povedlo dosáhnout na kroužek s klíči a odemknout.

„Tati? Jsi doma?“ Váhavě se zastavila na prahu a poslouchala. Nechtěla tátu překvapit, pokud by náhodou měl návštěvu. Otřásla se při vzpomínce na jednu nepříjemnost, kdy se u otce objevila bez předchozího ohlášení, a našla ho, jak si užívá s cizí ženou před krbem.

Ne že by mu chtěla upírat společnost. Ani zdaleka ne. Kdyby její táta začal mít s někým trvalý vztah, mohlo by to zmírnit část depresí, kterými trpěl od doby, co od něj před deseti lety utekla Kendřina matka.

Na její volání nikdo neodpovídal. Táta nebyl doma. Kendra vešla do domu a odložila nákup na kuchyňský ostrůvek.

Dům postavený ve stylu velkého srubu měl rozdělený půdorys s ložnicemi na obou stranách obývacího pokoje. Bývaly doby, kdy působil útulně až přeplněně s pohovkami vyrobenými na zakázku, těžkými dřevěnými stolky a s tlustými tureckými koberci s pestrobarevnými vzory, které pokrývaly většinu prkenné podlahy. To všechno už bylo pryč, takže jediným kusem nábytku v obývacím pokoji byla kožená pohovka z druhé ruky, kterou Kendra koupila, aby si měla alespoň kam sednout.

Kendřina matka milovala kuchyňské pomůcky. Ale všechny její špičkové spotřebiče už byly taky pryč. Zůstala jen holá linka, na které stál levný

překapávací kávovar. Zatěkala k němu pohledem a zauvažovala, jestli si má udělat konvici čerstvé kávy, aby se trochu probrala.

Od rána strávila celý den v poklusu. Probudil ji pracovní telefonát od jedné z pravidelných klientek; známé módní a kosmetické influencerky, která byla věčně přesvědčená, že potřebuje krizovou intervenci. Dneska si byla dotyčná jistá, že klesající počet lidí, kteří ji sledují na sociálních sítích, určitě znamená, že se objevila nějaká zdrcující zpráva o její značce.

Celé dopoledne a odpoledne strávila pátráním, dokud nezjistila, že pokles sledujících souvisí s malou ekologickou farmou, která napsala příspěvek na blog o plýtvání v potravinářském průmyslu. A ukázala přitom prstem na opulentní večírky áčkových hvězd. V sekci komentářů se pak objevila zmínka o jednom z večírků její klientky a výzva, aby ji lidé přestali sledovat. Při té příležitosti Kendra také zjistila, že onen „hromadný odliv sledujících“ ve skutečnosti znamená jen mizivý zlomek celkového počtu.

Prostě mnoho povyku pro nic.

Tohle pro ni ale bylo typické. Řešit problémy pro ni bylo druhou přirozeností, a právě proto byla ve své práci tak dobrá. Přešla kuchyní, aby nalila vodu do překapávače a přitom přemýšlela, jak dlouho by tentokrát měla zůstat v Silent Spring. Z myšlenek ji vyrušil zvonek u dveří.

Táta si zapomněl klíče?

Nebo zas jde výběrčí dluhů?

Exekutor?

Stáhl se jí žaludek. Otcí už zbývalo hodně málo toho, co by mu mohli zabavit. V ruce stále svírala konvici na kávu, když s trhnutím otevřela dveře a zjistila, že na prahu stojí Levi Kingsley v celé své sto osmdesát osm centimetrů vysoké kráse. Srdce se jí zatetelilo a mohla jen doufat, že ji její tvář nezradila. S tmavými vlasy a pronikavými modrými očima byl mužem, za kterým se otočila každá žena.

Nemluvě o jeho džínách, kovbojských botách a klobouku v barvě pouštního písku.

Ale navzdory veškeré Leviho přitažlivosti Kendra zatraceně dobře věděla, že by teď mnohem radši uvítala vymahače dluhů. Stiskla rty a přebírala v hlavě jedno sarkastické uvítání za druhým. Ale k čertu s tím.

„Čemu vděčím za tohle nečekané potěšení?“ řekla nakonec a zůstala stát na prahu, aby ho ani ve snu nenapadlo, že by mohl vejít dovnitř. Nehodlala mu ustoupit ani o centimetr. Levi už toho její rodině vzal víc než dost.

„Krizi veřejného mínění.“ Leviho slova byla úsečná. Strohá. Zněla, jako by měl stejný problém je ze sebe vypravit, jako ona sama.

Dobře. Rozhodně by se měl cítit v její přítomnosti nepříjemně po tom, co jejího otce připravil o rodící se podnik s alkoholem... a koneckonců ji taky, protože tátovi pomáhala vypracovat podnikatelský plán. Když vymýšleli koncept Gargoyle King, bylo to naposledy, kdy její otec projevil alespoň špetku někdejší radosti ze života. Od té doby se jeho gamblersství a deprese jenom zhoršily.

„Nejsem si jistá, jak se to týká mě.“ O krok ustoupila a byla připravená mu zavřít dveře před nosem. Jestli od ní něco chce, měl by to říct stručně a jasně.

„Chci tě najmout.“ Stiskl rty a zadíval se jí do očí.

Okamžitě proklela vlastní tělo za reakci na jeho pohled, kterou nedokázala potlačit.

„To nemůžeš myslet vážně.“ Zavrtěla hlavou. „Už jsi zapomněl, že jsme spolu spali?“

Chtěla ta slova vzít zpátky, hned jak je vyslovila. Ale vážně? Jak po ní může chtít, aby pro něj pracovala?

Na zlomek vteřiny zvedl tmavé obočí, jako by uvažoval o její otázce. V dusném tichu, které následovalo, se jí zadíval do očí. To, co si v jeho pohledu přečetla, jí znovu vehnalo horko do tváří. Anebo to možná